ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

της 6ης Δεκεμβρίου 1989 *

Στην υπόθεση T-131/89 R,

Cosimex GmbH, που εδρεύει στην Dellbrücker Straße 25, D-5000 Κολωνία 80, εκπροσωπούμενη από τον Achim von Winterfeld, δικηγόρο Κολωνίας (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Ernest Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από το νομικό της σύμβουλο Norbert Koch, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση περί λήψεως προσωρινών μέτρων, συνισταμένων στο να υποχρεωθεί η Επιτροπή να επανεξετάσει, εντός εύλογης προθεσμίας και υπό το φως των νομικών κατευθύνσεων του Δικαστηρίου, το αίτημα λήψεως προσωρινών μέτρων, το οποίο διατύπωσε η αιτούσα με την από 13 Μαΐου 1988 καταγγελία της,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 16 Αυγούστου 1989, η εταιρία Cosimex GmbH (στο εξής: Cosimex) άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: Επιτροπή) της 7ης Ιουνίου 1989 [υπόθεση IV/32.724, Moll (Cosimex)/Vichy], κατά το μέτρο που απορρίπτει το αίτημα που περιέχεται στην από 13 Μαΐου 1988 καταγγελία της.

2 Με χωριστό δικόγραφο, το οποίο κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου αυθημερόν, η Cosimex υπέβαλε επίσης, δυνάμει του άρθρου 186 της Συνθήκης ΕΟΚ, αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ζητώντας να υποχρεωθεί η Επιτροπή, με προσωρινή διάταξη, να επανεξετάσει, εντός εύλογης προθεσμίας και υπό το φως των νομικών κατευθύνσεων του Δικαστηρίου, το αίτημα, το οποίο είχε διατυπώσει η αιτούσα με την από 13 Μαΐου 1988 καταγγελία της, να απαγορευθεί στην Société d' hygiène dermatologique de Vichy (στο εξής: Vichy), με προσωρινό μέτρο, να εμποδίζει, καθ' οιονδήποτε τρόπο, τον εφοδιασμό της Cosimex με προϊόντα Vichy μέσω τρίτων.

3 Με Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 1989, η υπόθεση παραπέμφθηκε στο Πρωτοδικείο.

4 Η Επιτροπή κατέθεσε τις παρατηρήσεις της στις 15 Σεπτεμβρίου 1989. Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις παρατηρήσεις τους στις 21 Νοεμβρίου 1989.

5 Πριν εξεταστεί το βάσιμο της υπό κρίσιν αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, είναι σκόπιμο να υπομνηστεί συνοπτικώς το ιστορικό της υποθέσεως αυτής και ιδίως τα διάφορα πραγματικά στοιχεία που ώθησαν την Επιτροπή να απευθύνει στην Cosimex το επίδικο έγγραφο της 7ης Ιουνίου 1989.

6 Στις 13 Μαΐου 1988 η Cosimex (τότε Firma Kosmetik Moll GmbH) κατέθεσε στην Επιτροπή καταγγελία ζητώντας της, βάσει του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 2, του

κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΟΚ (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25), να αναγνωρίσει ότι η εταιρία Vichy, ασκώντας πιέσεις στους χονδρεμπόρους Γαλλίας και Βελγίου για να τους εμποδίσει να προμηθεύουν προϊόντα Vichy στην αιτούσα, είχε παραβεί το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ και, συνεπώς, να τη διατάξει να θέσει τέρμα στην εν λόγω παράβαση. Η Cosimex ζητούσε επίσης από την Επιτροπή να απαγορεύσει στην Vichy, με προσωρινή απόφαση, να εξακολουθήσει να εμποδίζει, καθ' οιονδήποτε τρόπο, την εκ μέρους τρίτων παράδοση προϊόντων Vichy στην καταγγέλλουσα.

7 Με επιστολή της 17ης Φεβρουαρίου 1989, και αφού είχαν μεσολαβήσει διάφορες συνομιλίες μεταξύ της καταγγέλλουσας και υπαλλήλων της γενικής διευθύνσεως ανταγωνισμού της Επιτροπής, αυτή δε είχε απευθύνει στην Vichy αίτηση παροχής πληροφοριών, η Cosimex ζήτησε από την Επιτροπή να λάβει ρητή απόφαση περί του αν θα εδίωκε την εταιρία Vichy σύμφωνα με τα αιτήματα που περιέχονταν στην από 13 Μαΐου 1988 καταγγελία της. Για την περίπτωση κατά την οποία η Επιτροπή θα αποφάσιζε να μην προβεί σε δίωξη, η Cosimex ζητούσε αιτιολογημένη απορριπτική απόφαση, δηλώνοντας ότι προετίθετο να την προσβάλει με την προσφυγή του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ.

8 Με την από 7 Ιουνίου 1989 απάντησή της, η Επιτροπή, αφού δήλωνε ότι μέχρι τότε δεν υπήρχαν αποχρώσες ενδείξεις περί του ότι οι βαλλόμενες με την καταγγελία αρνήσεις προμηθείας μπορούσαν να αποδοθούν σε σύμπραξη κατά την έννοια του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ, δήλωσε στην καταγγέλλουσα ότι το περιεχόμενο της καταγγελίας θα συνεκτιμώνταν κατά την εξέταση του συστήματος διανομής της Vichy, στο οποίο αναφέρονταν κοινοποιήσεις που είχαν περιέλθει ή επρόκειτο να περιέλθουν στην Επιτροπή, αλλ' ότι δεν προέβλεπε ότι θα ελάμβανε σύντομα απόφαση σχετικώς.

9 Δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 186 της Συνθήκης ΕΟΚ, σε συνδυασμό προς το άρθρο 4 της αποφάσεως του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1988 (απόφαση 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ΕΕ L 319, σ. 1, όπως διορθώθηκε στην ΕΕ L 241 της 17.8.1989, σ. 4), το Πρωτοδικείο δύναται, στις υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιόν του, να διατάσσει τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.

10 Το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου — που εφαρμόζεται αναλόγως στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία, έως ότου τεθεί σε

ισχύ ο δικός του κανονισμός διαδικασίας (βλέπε άρθρο 11, τρίτο εδάφιο, της προαναφερθείσας απόφασης του Συμβουλίου) — προβλέπει ότι οι αιτήσεις περί προσωρινών μέτρων του άρθρου 186 της Συνθήκης ΕΟΚ πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, το αιτούμενο προσωρινό μέτρο.

11 Όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο με τη Διάταξη της 17ης Ιανουαρίου 1980, Camera Care κατά Επιτροπής (792/79 R, Slg. 1980, σ. 119), η Επιτροπή είναι μόνη αρμόδια, στο πλαίσιο της ασκήσεως του ελέγχου που της ανατίθεται με τη Συνθήκη και τον κανονισμό 17 επί θεμάτων ανταγωνισμού, να κρίνει, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 17, αν είναι σκόπιμο να λάβει προσωρινά μέτρα κατόπιν σχετικής αιτήσεως που της υποβάλλεται.

12 Χωρίς να είναι αναγκαίο να κριθεί το ζήτημα αν το από 7 Ιουνίου 1989 έγγραφο της Επιτροπής συνιστά ή όχι απόφαση δεκτική προσφυγής — υπό την έννοια ότι εμπεριέχει άρνηση της Επιτροπής να διατάξει τα αιτούμενα από την Cosimex προσωρινά μέτρα —, πρέπει να σημειωθεί ότι τυχόν δυνατότητα του Πρωτοδικείου να υποχρεώνει την Επιτροπή να επανεξετάσει την αίτηση προσωρινών μέτρων που της έχει υποβληθεί δεν θα ήταν σύμφωνη προς τις αρχές που διέπουν τον καταμερισμό των αρμοδιοτήτων μεταξύ των διαφόρων οργάνων της Κοινότητας, όπως αυτός έχει προβλεφθεί από τους συντάκτες της Συνθήκης.

13 Πρέπει, εξάλλου, να τονιστεί ότι οι διατάξεις του άρθρου 173, σε συνδυασμό προς το άρθρο 176 της Συνθήκης ΕΟΚ, δεν επιτρέπουν στο Πρωτοδικείο να ορίζει στην Επιτροπή το πλαίσιο εντός του οποίου θα έπρεπε να επανεξετάσει ένα αίτημα προσωρινών μέτρων, πριν αυτό ακυρώσει την πράξη με την οποία ενδεχομένως απορρίπτεται το αίτημα λήψεως των επίδικων προσωρινών μέτρων.

14 Από τις προεκτεθείσες σκέψεις προκύπτει ότι οι νομικές προϋποθέσεις της λήψεως του αιτούμενου προσωρινού μέτρου δεν συντρέχουν· επομένως, η αίτηση πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστούν οι περιστάσεις που στοιχειοθετούν το επείγον και το αναγκαίον.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

κρίνοντας επί προσωρινών μέτρων,

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 6 Δεκεμβρίου 1989.

Ο γραμματέας
H. Jung

Ο πρόεδρος
J. L. Cruz Vilaça